

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 13 stycznia 2017r. oskarżony R. D. (1) w miejscu swojego zamieszkania wypił dwa kieliszki domowej nalewki na spirytusie. Następnie wraz z żoną jechał samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) do B. i niedaleko swojego miejsca zamieszkania w P. został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu stanu trzeźwości. Badanie to wykonane urządzeniem Alkometr A 2.0 z wynikiem 0,27 mg/l alkoholu w czasie pierwszego badania /godz. 18:05/ , 0,27 mg/l /godz. 18:07/ i 0,24 mg/l /godz. 18:31/

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. D. (1) k. 40-41; notatka k. 1 protokół użycia alkometru k.3/

Oskarżony R. D. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a§1 kk i złożył wyjaśnienia , które stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie.

Oskarżonemu zarzucono popełnieniem czynu z art. 178a§1 kk wskazując, iż w chwili popełnienia czynu był w stanie nietrzeźwości 0,27 mg/l alkoholu w wydychany powietrzu.

Odpowiedzialności z art. 178a§1 kk podlega ten, kto „znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.”

Stan nietrzeźwości zaś zgodnie z art. 115§16 kk zachodzi, gdy: 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W niniejszej sprawie niewątpliwym jest, iż pierwsze dwa badania stanu trzeźwości oskarżonego wykazały 0,27 mg/l alkoholu, natomiast trzecie 0,24 mg/l. Stężenie alkoholu zatem nie rosło.

Ze świadectwa wzorcowania urządzenia , którym dokonano badania niepewność pomiaru w . granicach 0,25 mg/l wynosi 0,02 mg/l a zatem wskazuje, iż wynik badań kształtować może się w przedziale 0,25-0,29 mg/l. Przyjęcie najkorzystniejszej dla oskarżonego wersji , a wątpliwości związane z niepewnością pomiaru nie dają się usunąć, wskazuje, iż oskarżony dopuścił się wykroczenia z art. 87§1 kw , przyjąc bowiem należy , iż jego stan nietrzeźwości nie przekraczał 0,25 mg/l.

W tym miejscu wskazać należy, iż w wyniku omyłki Sąd nieprawidłowo zakwalifikował przypisany R. D. (1) czyn jako wykroczenie z art. 86§1 kk , podczas gdy prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie po użyciu alkoholu stypizowane jest w art. 87§1 kw.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał oskarżonego R. D. (1) za winnego tego, że w dniu 13 stycznia 2017 r. w miejscowości P., gm. B. woj. (...) - (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) tj. popełnienia wykroczenia z art. 86§1 kw i za to z mocy art. 86§1 kw skazał go a na podstawie art. 86§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 złotych.

Na podstawie art. 29§1 i 2 kw orzeczono wobec R. D. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za wyjątkiem pojazdów do kierowania którymi wymagana jest kat. (...) prawa jazdy na okres

1 roku, zaś na podstawie art. 29§4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 stycznia 2017r.

Orzeczona kara oraz środek karny adekwatne są do stopnia zawinienia obwinionego a także społecznej szkodliwości jego czynu oraz dostosowane do jego możliwości majątkowych. Co do rodzaju orzeczonej kary oraz pozostawienia R. D. prawa do kierowania pojazdami do kierowania których wymagana jest kat. T odpowiadają też wnioskowi Prokuratora.

Na podstawie art. 118§1 kpow zasądzono od R. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków w postępowaniu.